

Az eszközökhöz mérten a megmunkált és meg nem munkált szilánkok mennyisége igen csekély a megszokott őskőkori telepek szilánkanyagához képest. Ez is a fenti megállapítást valószínűsíti, s arra enged következtetni, hogy az eszközöket jórészt készen hozták erre a telepre. A iszapolás során gyűjtöttünk azonban néhány száz igen apró, 2–3 mm-nél kisebb szilánkot, ami viszont azt igazolja, hogy a legszükségesebb eszközjavító és átalakító munkát a helyszínen végezték el. A telepet tehát egyfelől nem használták állandó lakhelynek, másfelől azonban nem is csak futó vadásztanya, hanem a nyári hónapok tartamára terjedő átmeneti lakóhelyük volt.

A tűzhelygödrök rétegesek voltak; az eszközök száma a feltárt területhez képest viszonylag sok. Mindebből arra következtethetünk, hogy évről-évre visszatértek ezekre a vízparti nyári tanyahelyekre. Ilyenkor az eliszaposodott tűzhelygödröket kitisztogatták és szárnyékaikat az előző esztendei helyeken állították fel ismét.

Az általunk feltárt terület csak a hajdani telep egyrészét foglalja magába. Amint az 1960-as megfigyelések mutatják, a telep kiterjedése meglehetősen nagy volt. Emiatt aligha tudunk az itt lakó embercsoport nagyságára következtetni. Egyetlen adatunk, hogy egy megközelítőleg 60 m²-es területen, durván félkör alakban 6 tűzhelyet találtunk. A kovaelőfordulás mindig a tűzhelyek közvetlen környékére koncentrálódik. Az egyes kovacsomópontok közötti terület meddő; itt legfeljebb az iszapolásakor kerültek elő szórványosan 1–2 mm-es kovaszilánkok.

Amennyiben ennyi megfigyelésből egyáltalán merészkedhetünk következtetéseket levonni, azt mondhatjuk, hogy ezen a telephelyen egy nagyobb egység kisebbekre tagolódott, s ezek különálló csoportokban, de egymástól nem nagy távolságra állították fel sátraikat. Tehát vagy egy törzs sátrai álltak nemzetségek szerinti csoportosításban, vagy egy nemzetségé családok szerinti csoportokban.

(Szekszárd–Palánk leleteiről részletes tanulmány német nyelven a Swiatowit 24. köt. (1962) Warszawa, 159–230. oldalán jelent meg Vértes L., Kriván P., Krolopp E. és Stieber J. tollából.)